

Ordenació episcopal i inici del ministeri de fra Octavi Vilà

Salutació de l'administrador diocesà de Girona, Mn. Lluís Suñer

La història dels últims 50 anys de l'Església de Girona ha estat marcada pels episcopats dels bisbes Jaume, Carles i Francesc. Amb la seva personalitat i tarannà de pastor, tots ells ens han ajudat a fer que la nostra Església local anés per camins més evangèlics, seguint la inspiració i l'impuls del Concili Vaticà II i del Concili provincial tarraconense.

A part d'encoratjar-nos en la fe, de mantenir encesa l'esperança i d'ajudar-nos a estimar més i millor, aquells bisbes van impulsar les respectives reestructuracions de la diòcesi amb uns criteris de fidelitat a l'Esperit, procurant donar resposta a les noves realitats que interpel·len la presència de l'Església avui a la nostra terra.

Som una Església amb arrels mil·lenàries, és cert. Des de l'època romana, a inicis del segle IV, fins als temps actuals, problemàtics i esperançats alhora. En aquests llargs segles, la nostra Església no ha deixat d'esforçar-se perquè l'Evangeli de Jesús donés fruit a casa nostra. No només hem sabut bastir catedrals i esglésies, monestirs i ermites, sinó sobretot ens les parròquies ens hem congregat entorn de la Paraula per esdevenir comunitat eucarística i missionera. Així la nostra Església, senzilla, de vegades santa, de vegades pecadora, sempre necessitada de purificació, s'ha encarnat en la història dels homes i de les dones i s'ha mantingut viva com a Poble de Déu en camí. Un poble de cristians i cristianes, amb els laics i preveres, els religiosos i els missioners, encoratjats sempre pel testimoni dels nostres màrtirs.

Avui, aquesta església acull un nou Bisbe. Ens ve de la Catalunya nova i d'uns dels monestirs, Santa Maria de Poblet, que més ha contribuït a forjar l'espiritualitat del nostre poble. En fra Octavi, hi veiem un successor dels apòstols. Amb un gran goig li donem la benvinguda i li demanem que, encoratjat per la força de l'Esperit, agafi el rem per menar la barca com ho han fet els seus predecessors i ens ajudi a no oblidar que també nosaltres, els catòlics de Girona, hem de remar ben fort, que amb una mica no n'hi ha prou.

Al nou Bisbe li demanem que impulsi la sinodalitat de la nostra diòcesi. Que sigui, enmig de nosaltres, testimoni vivent de Jesucrist, Bon Pastor, ferment de fe, d'espiritualitat, de comunió, de pau. Necessitem que sigui per a l'Església gironina com una flama encesa de nit i de dia. Una flama que ens recordi, que, en aquesta societat exasperada, tan necessitada d'amor, de fe i de caritat, els creients en Jesucrist hem de ser portadors d'esperança.